

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันหยุดหัตถีที่ 3 มกราคม พ.ศ.2562

คอลัมน์เวทีอิสระ - เมื่อมองลึกไปที่โครงการ EEC

เมื่อเร็วๆ นี้ ผมมีโอกาสได้ไปร่วมงานเสวนา ว่าด้วยเรื่องโครงการพัฒนาพื้นที่พิเศษภาคตะวันออก (ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก – Eastern Economic Corridor – EEC) ของรัฐบาล คสช. ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเศรษฐกิจประเทศไทยให้เป็นไปในระดับ 4.0 หรืออีกนัยหนึ่ง คือการมีและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ เพื่อการผลิตและการบริการต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประเทศไทยก้าวทันโลกและสามารถแข่งขัน หรือมีขีดความสามารถที่จะแข่งขันกับนานาประเทศได้

ฟังดูก็เป็นแนวคิดที่ดี แต่อย่างไรก็ดี การตัดสินใจที่จะดำเนินการให้เกิดเขต EEC อย่างรวดเร็วฉับพลัน ก็เป็นเรื่องที่น่าทึ่ง เรียกได้ว่ารัฐบาลนั้น “ใจถึง” ถึงขนาดกล้าตัดสินใจในการเวนคืนที่ดินและเปลี่ยนแปลงพื้นที่สีเขียว (เพื่อการเกษตรและรักษารักษาธรรมชาติแวดล้อม) ให้กลายเป็นเขตอุตสาหกรรม และตัดสินใจเอาเงินภาษีราษฎรเป็นหมื่นเป็นแสนล้านบาทไปลงทุนกับโครงการนี้ ซึ่งในโลกนี้ถือเป็นเรื่องไม่ปกติธรรมดา ที่รัฐบาลเฉพาะกาลจะตัดสินใจดำเนินการโครงการขนาดมหึมาชนิดที่เรียกได้ว่า เป็นการฝากอนาคตและภาระรับผิดชอบประเทศกันไว้เช่นนี้

ระหว่างการเสวนา ผมเองได้ฟังทั้งฝ่ายนักคิด นักวิชาการและนักเคลื่อนไหวเพื่อความถูกต้องและยุติธรรม เพื่อความสมดุลและความยั่งยืน และเพื่อการอยู่ร่วมกันของผู้ร่วมเป็นเจ้าของประเทศ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งก็จับใจได้ว่า เนื้อแท้ของโครงการ EEC นี้ตอบสนองเพียงแค่มูลงทุนรายใหญ่ทั้งไทย และเทศเท่านั้น มิได้มีการคำนึงถึงประโยชน์แก่ภาคธุรกิจรายย่อยและกลาง ภาคธุรกิจระดับครัวเรือน โดยเฉพาะกับภาคการเกษตร นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความปั่นป่วนให้กับชุมชน และมีได้ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตสภาพแวดล้อม และทรัพยากรทางธรรมชาติแต่อย่างใด และด้วยที่เป็นโครงการที่มุ่งพัฒนาแบบกระจุกตัว โดยไม่มีการคำนึงถึงผลกระทบต่างๆ นานา จึงก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้านจากกลุ่มรายย่อยต่างๆ ในสังคมของ 3 จังหวัด (ซึ่งพื้นที่ EEC ตั้งใจจะขยายจนถึง 8 จังหวัด โดยมีสาขาขยายเข้ามาถึงเขตมวกะสัน กลางกรุงเทพมหานคร ที่ปัจจุบันเป็นที่ของการรถไฟ ซึ่งปวงชนชาวไทยร่วมเป็นเจ้าของอยู่)

ได้ยินเรื่องราวต่างๆ ดังกล่าว ความหนักอกหนักใจแต่เดิมที่เคยมีก็เพิ่มขึ้นทวีคูณ จากช่วงที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) ที่ได้แสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับโครงการ EEC ไปว่าดำเนินการอย่างไม่เหมาะสม และไม่มีคามจำเป็น รวมทั้งได้เขียนบทความลงในหนังสือพิมพ์แนวหน้า (คอลัมน์เขียนเพื่อคิด ฉบับวันหยุดที่ 21 มีนาคม 2561 เรื่อง อภิปรายโครงการ EEC : หลายคำถามที่ยังต้องการคำตอบ) ไว้อีกด้วย ในการเสวนาดังกล่าว ผมก็ได้แสดงความห่วงใย และความวิตกกังวล กับโครงการนี้ โดยให้ข้อสังเกตดังต่อไปนี้

1) ในหลักการแล้ว รัฐบาลเฉพาะกิจเฉพาะกาล เช่น รัฐบาล คสช. นี้ควรใส่ใจ และยึดกับคำมั่นสัญญา และปณิธานที่ให้กับสังคมไทยไว้แต่แรก นั่นคือการปฏิรูปการเมืองการปกครองไทย ให้กลับสู่ความเป็นสังคมประชาธิปไตย รวมทั้งการเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการเสริมสร้างการปรองดองสมานฉันท์ เมื่อลองไต่ตรองตามสามัญสำนึก คำสัญญาก็คือ การอาสาเข้ามาแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งการดำเนินการโครงการที่จะผูกมัดประเทศไทยเอาไว้ในระยะยาวเช่นนี้ สุ่มเสี่ยงต่อความล้มเหลว อันเนื่องมาจากเวลาในการบริหารงานโครงการ EEC นั้น เป็นเรื่องงานระยะยาว นอกจากนั้น การที่จะผลักดันประเทศไปสู่ระดับเศรษฐกิจ 4.0

อย่างทันทีทันใด ก็ไม่ได้ทำได้โดยง่ายเหมือนสิ่งการกองทหารให้ซ้ายหันขวาหัน เพราะประเทศไทยยังมีระบบสังคมและเศรษฐกิจอีกหลายภาคส่วน ที่ยังอยู่ในระดับ 1.0, 2.0 และระดับ 3.0 การจะสั่งให้ก้าวกระโดดไปเป็น 4.0 ทันทีโดยไม่มีแผนปฏิบัติที่รัดกุมรองรับ ย่อมสร้างความโกลาหลให้กับสังคมอย่างแน่นอน

2) กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย ฉะนั้น การแก้ไขก็ดี การจะยกเลิกเพิ่มเติม หรือยกเว้นก็ต้องผ่านกระบวนการขั้นตอน และต้องไปสุดทางที่ประชาชนด้วยการลงประชามติ แต่การที่รัฐบาลเฉพาะกาล จะมายกเว้นกฎหมายรัฐธรรมนูญบางข้อ ด้วยการออกกฎหมายที่จะมารองรับโครงการ EEC นั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ดูจะย้อนแย้งและขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือลบล้างกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว โครงการ EEC จึงน่าจะตกอยู่ในสถานะของการเป็นโมฆะ อันเนื่องมาจากการละเมิดกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ผ่านประชามติของประชาชนพลเมืองมาแล้ว

3) รัฐสยาม ประเทศไทยได้ต่อสู้เพื่อความเป็นเอกราช และรักษาความเป็นเอกราชมาได้โดยตลอด และในหลายกรณีก็ต้องแลกเปลี่ยนด้วยเลือดเนื้อ เช่น การที่รัชกาลที่ 6 ได้ตัดสินพระทัยเพื่อรัฐสยามเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 และสยามได้ร่วมเป็นฝ่ายผู้ที่ได้รับชัยชนะ ซึ่งนำไปสู่การปลดแอกจากอิทธิพลอาณานิคมยุโรป ด้วยการยกเว้นสนธิสัญญาที่มีข้อความว่าด้วย สิทธินอกอาณาเขต

แต่บัดนี้ ได้มีการที่จะให้โอกาสพิเศษต่างๆ นานา ต่อต่างชาติ ผ่านทางโครงการ EEC โดยกลุ่มคนในนามรัฐบาล คสช. ซึ่งเสมือนว่า ประเทศไทยเรากำลังขายความเป็นเอกราชและปล่อยให้มีการรุกรานเหนือดินแดนไทย ถือเป็นเรื่องโง่เขลาเบาปัญญา ซึ่งเป็นการไม่บังควรอย่างยิ่ง ประเทศไทยมีดีมากมายไม่จำเป็นที่จะต้องไปเปิดประตูบ้านเยี่ยงหญิงงามเมือง เพียงเพื่อให้คนต่างชาติเข้ามาลงทุน ซึ่งก็ยังไม่เห็นข้อมูลชัดเจนจากรัฐบาลเฉพาะกาลว่าจะมีใครเข้ามาลงทุนบ้าง ในปริมาณเท่าไร และสร้างประโยชน์ใดๆ แก่ชาวไทยบ้าง

4) โครงการ EEC ในมุมกว้าง ถือเป็น การละเมิดกฎหมายสิทธิมนุษยชน และกฎหมายมนุษยชนขั้นพื้นฐาน เพราะชาวบ้านที่ถูกย้ายออกไปนั้นต่างมีสิทธิ์ในที่ทำกินและดำเนินชีวิตของเขา แต่กลับไม่มีโอกาสได้รับการปรึกษาหารือ ไม่มีส่วนร่วมแต่เป็นแค่ตัวรองรับการกระทำของอำนาจรัฐ การอ้างว่ามีเงินตอบแทนนั้นไม่คุ้มค่า มิใช่เหตุผลเดียว อีกทั้งวิธีการที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติก็ถูกทำลายไปนั้นก็หาค่าประเมินมิได้ ฝ่ายรัฐจะต้องดูทุกสิ่งทุกอย่างให้รอบคอบและครอบคลุม และต้องไม่ตอบสนองแค่กลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เป็นการเลือกปฏิบัติ เอาตัวเลขเป็นตัวตั้งมากกว่าชีวิตจิตใจของมนุษย์

5) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายโครงการ EEC นั้น เป็นเสมือนรัฐซ้อนรัฐ และเป็นเอกเทศจากการตรวจสอบ กำกับดูแล โดยเฉพาะจากฝ่ายรัฐสภา ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน

6) ผู้คนใน 3 จังหวัดหลัก และ 5 จังหวัดรอง ไปจนถึงชาวกรุงเทพฯ เขตมวกะสัน ไม่ได้มีโอกาสแสดงตนเป็นเจ้าของแต่อย่างใด เป็นการละเมิดสิทธิ์และอำนาจอธิปไตย และโอกาสที่จะได้ผลตอบแทนไม่แน่ชัด หลักการว่าด้วยการมีส่วนร่วมถูกมองข้ามไป เป็นการสั่งการลงมาของผู้มีอำนาจเผด็จการอย่างเดียว

7) โครงการ EEC ขาดสถิติตัวเลข การจัดทำรายงานความเป็นไปได้ ความคุ้มค่า ขาดการศึกษาวิเคราะห์จริงจังว่า จะมีบริษัทโลกใดมาเข้าร่วม เป็นโครงการใหญ่ในการใช้เงินลงทุนมหาศาล โดยขาดตัวเลขผลตอบแทน ตัวเลขการจ้างงาน และการยกระดับการพัฒนา จึงเป็นโครงการที่ดูผิวเผิน สะท้อนการตัดสินใจด้วยความรู้สึก ด้วยความอยากมากกว่าการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เป็นอันตรายยิ่ง เป็นการผูกมัด มอบภาระให้กับประเทศและอนุชนรุ่นหลังไปยาวนาน โดยจะหาผู้รับผิดชอบมิได้ เพราะรัฐบาล คสช. ก็หมดสิ้นไปแล้ว

โดยสรุปแล้ว ผมได้เสนอความเห็นต่อเวทีเสวนาไว้ว่า ประเทศไทยสมควรที่จะต้องหยุดโครงการ EEC นี้อย่างทันที และรัฐบาลเฉพาะกาลก็สมควรที่จะได้ปรับกระบวนการทัศน์และกระบวนการยุทธในการบริหารงาน ประเทศ ที่จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนชาวไทยเป็นหลัก

กษิต ภิรมย์

จับรัง.ปุ๋ย-ร้านค้าสารเคมีผิดกม. ยึดของกลาง110ตันมูลค่ากว่า1.6ล.

กรมวิชาการเกษตรผนึกกำลังกองปราบปราม ล้างบางโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์และร้านขายสารเคมี จ.ราชบุรี พบความผิดทั้งไม่ขึ้นทะเบียนและทะเบียนหมดอายุ ยึดของกลางอายัดไว้ 110 ตัน มูลค่ากว่า 1.6 ล้านบาท ซึ่งได้รับเบาะแสจากประชาชนในพื้นที่

ดร.เสริมสุข สลักเพ็ชร์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตรเปิดเผยว่า เมื่อเร็วๆนี้เจ้าหน้าที่สารวัตรเกษตร สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรราชบุรี กรมวิชาการเกษตรร่วมกับตำรวจกองกำกับการ 2 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค(กก.2 บก.ปคบ.) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (บช.ก.)ตรวจสอบโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ เอ เอ็ม พี ต.โพหัก อ.บางแพ จ.ราชบุรี เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรราชบุรีได้ตรวจสอบที่ร้านจำหน่ายปุ๋ยในเขตอ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม พบมีการนำผลิตภัณฑ์ปุ๋ยอินทรีย์ตราหัวใจยิ้ม ซึ่งผลิตจากโรงงานดังกล่าวเป็นปุ๋ยอินทรีย์ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง

จากการเข้าตรวจสอบโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ เอ เอ็ม พี พบปุ๋ยอินทรีย์ที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน และกระสอบภาชนะบรรจุเปล่า ได้แก่ ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ 822 กระสอบ ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผง 1,042 กระสอบ ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดเม็ด 180 กระสอบ กระสอบพลาสติกसानเปล่า สีขาว ฉลากระบุปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผง ปุ๋ยตราหัวใจยิ้ม 525 ใบ ฉลากระบุปุ๋ยอินทรีย์ชนิดเม็ด ปุ๋ยตราหัวใจยิ้ม 2,844 ใบ กระสอบพลาสติกसानเปล่า สีขาว ฉลากระบุปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ตราข้างแดงคู่ 1,600 ใบ เจ้าหน้าที่ได้สุ่มเก็บตัวอย่างปุ๋ยอินทรีย์ชนิดผง ตราหัวใจยิ้ม ผลิตจำหน่ายที่โรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์ เอ เอ็ม พี น้ำหนัก 40 กิโลกรัม ไม่ระบุเลขทะเบียนและปริมาณธาตุอาหารรับรอง เนื่องจากปุ๋ยอินทรีย์ดังกล่าวมีฉลากไม่ถูกต้องตามที่พ.ร.บ.ปุ๋ยกำหนด จึงตรวจยึดและอายัดไว้ทั้งหมด รวมมูลค่าประมาณ 800,000 บาท

อธิบดีกรมวิชาการเกษตรกล่าวว่า วันเดียวกันเจ้าหน้าที่ได้ร่วมกันตรวจสอบร้านธนาพรรณการเกษตร ต.ดอนคลัง อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี เนื่องจากได้รับการร้องเรียนจากประชาชนว่าสถานที่ดังกล่าวครอบครองและจำหน่ายวัตถุอันตรายและปุ๋ยเคมีที่ทะเบียนหมดอายุและไม่มีทะเบียน เจ้าหน้าที่จึงเข้าตรวจสอบพบของกลางอยู่ในบ้านไม่มีเลขที่ ต.ดอนคลัง อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี มีวัตถุอันตรายทะเบียนหมดอายุและไม่มีทะเบียน 11 รายการ และปุ๋ยเคมีไม่มีทะเบียน 3 รายการ รวม 14 รายการ เนื่องจากวัตถุอันตรายและปุ๋ยเคมีที่ครอบครองไม่ปฏิบัติตามพ.ร.บ.วัตถุอันตราย และพ.ร.บ.ปุ๋ยที่กำหนดไว้ จึงได้ตรวจยึดอายัดไว้ โดยแบ่งเป็นชนิดน้ำ 1,174 ลิตร และชนิดผง 467 กิโลกรัม รวมมูลค่าสินค้าประมาณ 820,000 บาท

“สารวัตรเกษตรพร้อมตำรวจกองปราบปราม.ได้เข้าตรวจสอบโรงงานผลิตปุ๋ย และร้านขายวัตถุอันตรายไม่ขึ้นทะเบียนผิดกฎหมายทั้ง 2 แห่ง โดยตรวจยึดอายัดของกลางไว้รวม 110 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,620,000 บาท หากผู้ใดทราบเบาะแสแหล่งทำความผิดผลิตและจำหน่ายปัจจัยการผลิตทางการเกษตรปลอมหรือไม่มีคุณภาพลอกขายเกษตรกร ขอให้แจ้งกลุ่มสารวัตรเกษตร กรมวิชาการเกษตร โทร.0-2940-6670”